

Хто є ЦЕЙ МЕЛХИСЕДЕК?

Схилимо наші голови для молитви.

Любий Небесний Отче, ми чуємо цю пісню про те, що *Тільки Вір*, вона дає нам пізнати, що це все, що ми маємо робити, щоб успадкувати будь-яку з Божих обітниць — просто вірити їм. Бо написано: “Все можливо тим, хто вірить”. Як ми кличемо, як той чоловік, в якого дитина була епілептиком: “Господи, я вірю! Ти допоможи моєму невірству”.

² Ми дякуємо Тобі за Твою велику силу, за Твоє величне об’явлення Самого Себе до нас у ці останні дні. Це підносить наші серця до найвищої ступені щастя та радості — знати, що ми входимо у контакт з живим Богом; Який одразу ж підтверджує це у фізичних, матеріальних доказах, як Він чинив за минулих днів, і як Він обіцяв для цього дня. Ми такі вдячні Тобі, наш Боже. Цього похмурого дня, коли, здається, ніхто не знає, куди йти, ми є такі раді, що знайшли безпечний острівець, пристановище.

³ Тож благослови нас цього вечора, Господи, коли ми говоритимемо з Твого Слова. І обіцянки, що їх дано нам, нехай ми плекатимемо їх у наших серцях, леліятимемо їх, з пошаною, та підкорятимемося їм з дуже благочестивим порядком. Бо ми просимо це в Ім’я Ісуса. Амінь.

⁴ [Хтось говорить з Братом Брангамом.—Ред.] Приношення любові? Їм не слід—їм не слід було цього робити. Чия то була ініціатива? Ваша? Я допитував менеджера. Він сказав, що він зібрав приношення любові для мене. Він не повинен був цього робити. Я високо ціную це, Бог знає це, але я—я приїхав сюди не для цього. Дякую вам. Нехай Господь благословить вас. Я старатимуся наскільки зможу. Я вкладу це у місіонерські поїздки за кордон, тож я знатиму, що це піде для Царства Божого. І якщо Господь зволить, я повезу це сам, туди до різних місць, щоб принести ту саму Євангелію, яку ви сиділи, слухали цього тижня, і тоді я знатиму, що це буде зроблено саме так, як ви вірите Цьому. Нехай Господь допоможе мені зробити так.

⁵ Я вельми вдячний за велику кількість відвідувачів цього тижня і за всіх вас, люди, що знову цього вечора підключилися за допомогою телефонних ліній. І ми вдячні за кожного з вас.

⁶ Біллі сказав мені цього ранку, він сказав: “Тату, якби ти приїхав зі мною сьогодні рано-вранці, тільки-но розвиднілося, та постояв десь тут на цьому місці, та подивився, як матері годують своїх немовлят у машинах, оті бідолашні люди сидять під тим дощем, чекають, коли відкриються двері!” Ви розумієте, яким лицеміром я був би, якби розповідав вам щось, окрім Правди? Я справді був би негідником. Часом мені доводиться робити боляче,

але це не тому, що я хочу так робити, це тому, що... Це не я роблю боляче. Це Правда робить боляче. І я—я... Але я вірю, що причина, чому ви прийшли, бо я ширій з вами до останнього і роблю все, що у моїх силах, щоб допомогти вам. Господь нехай допоможе всім та кожному з вас.

7 І тепер я хочу подякувати людям за їхню чудесну співпрацю, також, жителям цього міста, які дали нам, дозволили нам винайняти це шкільне приміщення, цю аудиторію та цей спортивний зал. І я хочу висловити подяку представникам влади, якщо ви присутні тут. І також я хочу подякувати Х'юстону Кольвіну, тутешньому сторожу, за його чудесну співпрацю в тому, що допоміг нам найняти це та був з нами шовечора.

8 Ми висловлюємо подяку поліції Джефферсонвілля за те, що приїжджали сюди та слідкували за порядком, за дуже невеличку плату. Мені здається, десь два долари за годину, за які послали сюди поліцію на спеціальне чергування, припарковувати авто, дивитися, щоб нічого... нічого не трапилося, і все було в порядку. Ми вдячні людям за це. І, також, інженерові тут за пультом, я помітив його. І всім, хто має відношення до цього, ми, звичайно ж, вдячні вам.

9 Я дякую всім та кожному з вас за подарунки. Біллі тільки-но приніс мені, сьогодні після обіду, один дарунок, декілька дарунків, і коробки, цукерки, і таке інше. І одне з них — то було зображення Христа з написаними на ньому Заповідями Блаженства — Нагірна Проповідь. І, звичайно ж, вона була чудовою. Я, звичайно ж, дякую вам. І, так багато всього, я не знаю, як вам дякувати за це. І потім, також, за вашу—вашу спонсорську допомогу, фінансування зібрання, ми, певна річ, дуже високо цінуємо це, від всього свого серця. Нехай Господь рясно благословить кожного з вас.

10 Біллі сказав, що багато хто з людей, ви питали про приватні бесіди протягом цього часу. І багато хто прохали та привезли немовлят на посвячення. О-о, як я хочу це зробити!

Але, розумієте, коли я приїхав цього разу, це настільки терміново. Я мушу увесь час перебувати у дослідженні цього Слова та у молитві, зважаючи на те, що викладаю ці Послання. Розумієте, вони не... Вони—вони є надзвичайними для нас, бо справа в тому, щоб знайти волю Божу і потім висловити оце все. І оце все має бути у відповідності, і питати у Бога, що саме потрібно відкрити.

11 Отже, як Господь зволить, ми невдовзі повернемося знову, як тільки ми зможемо виділити день. Я зробив деякі кроки, тобто—тобто, сказав дещо стосовно Великодня. Я краще перевірю це, бо, я думаю, в мене приблизно на той час щось заплановано у Каліфорнії. Тож може вийти накладка. В будь-якому разі, коли ми знову повернемося до скінії, ми надішлемо вам листівку, і церкві, і—і повідомимо вас про день і про час. І тоді я, може, того разу, знову...

¹² Я взагалі не виділяв часу для молитви за хворих. Ми не провели жодного служіння, на якому б ми виводили людей та молилися за них. Ми відсилали їх. І наші брати тут проповідували. Брат Лі Вейл та Брат...Оці інші брати проповідували, та молилися за хворих, та звершували водне хрищення, христили, точніше, і дали мені можливість спокійно займатися самим лише Словом. Ми дякуємо цим людям. Вони виконали благородну справу.

¹³ Тут присутні так багато друзів, з якими я хотів би побачитися. Я дивлюся туди і бачу Джона та Ерла. А отам доктор Лі Вейл, один з менеджерів цієї кампанії. Брат Рой Бордерс. Оті мужі, я навіть не... я навіть не зміг як слід потиснути їм руку. В мене не було можливості. Я думаю про своїх друзів з Кентуккі, та з цих околиць, та про друзів-служителів, як би мені хотілося потиснути їм руку! Брат Блер, я помітив його тут якось на днях. І багато хто з тих мужів, яких я—я люблю, і вони були на декількох зібраннях, і я тільки потис їм руку, і більше нічого. Я—я стараюся... Це не тому, що я не хочу цього робити; це тому, що в мене нема часу зробити це, і в мене все поспіхом.

¹⁴ Посвячення немовлят, звичайно ж. Мій власний син, мого онучка повинні були посвятити на цьому зібранні. В мене не було часу зробити це; малого Давида. Я дідусь, вже двічі. Тож, містере Мей, якщо він сьогодні тут, який дав мені ту тростину, здається, вона знадобиться мені дуже скоро.

¹⁵ Отож, і я сказав Біллі, я сказав: “Біблія сказала: розмножуйтеся та наповняйте землю, але ж це завдання було дано не одному тільки тобі”. А ці онучки так швидко з’являються.

І ось, пам’ятайте, моя невістка спочатку була безплідною. Вона не могла мати дітей. А одного дня, коли виходили з зібрання, Господь проговорив до мене та сказав: “Лойс, ти народиш сина. Господь благословив тебе. Твоя жіноча хвороба минулася”. Дев’ятьма місяцями пізніше народився маленький Пол.

¹⁶ За два місяці перед тим, як ця дитина з’явилася на сцені, я сидів, якось уранці сиділи за столом, снідали, і Лойс та Біллі сиділи за столом навпроти мене. І я побачив, як Лойс годувала немовлятко, у рожевій...тобто, загорнене у блакитну ковдру. А Біллі сидів у кутку, годував малого Пола. Я сказав: “Біллі, я тільки-но бачив видіння. Лойс годувала немовля, загорнене у блакитну ковдру”.

Він сказав: “Це якраз моя поїздка на полювання. Точно за дев’ять місяців від сьогоднішнього дня”.

Одинадцятьма місяцями пізніше народився маленький Давид. І я ще й досі не спромігся посвятити його Господеві, і не посвячуватиму, поки ми не повернемося знову. Тож ви розумієте, що це таке.

17 Як я люблю людей та їхнє спілкування! Але наші брати молилися за хворих, і я знаю, що це було успішним. Щовечора ми молилися за хворих, покладали руки один на одного, всі разом, таким чином це охоплює всіх. Але, можливо, якщо Бог зволить. . . я зроблю примітку на листівці, якщо ми розсилатимемо їх. Коли повернуся назад, я б хотів присвятити два чи три дні, ще раз, просто щоб молитися за хворих та зробити все, що ми зможемо, саме в цьому. Отож, і я дякую людям за їхню допомогу, ще раз.

18 Зараз я хочу зробити деякі коментарі, всього на одну хвилину, стосовно—стосовно вранішнього Послання. Жодних сумнівів, мені не вдалося пройти через усе повністю, але, я думаю, ви розумієте. І я певен, що ви не. . . Ви ніколи не дізнаєтеся, що це означало для мене — зробити це.

19 Отож, вам це здається дуже простим. Але, ви, ви розумієте, що відбувається? Ти займаєш місце Бога — коли проголошуєш Дещо. І перш ніж я зроблю це, повинна прийти відповідь від Бога. І Він повинен був зійти, і Він видимим чином з'явився і дав Об'явлення. Тому, розумієте, це стосується Церкви. І, пам'ятайте, я сказав: “Оце все, те, що я сказав, стосується самої тільки Церкви”.

20 І щоб вам мати певність та знати, то був той самий Бог, що проговорив до мене там, де не було жодної білки. “Проріки та скажи, де вони будуть”. І це сталося три рази підряд. Отож, якщо Він здатен тим самим словом створити дещо таке, чого не було там, наскільки більше Це вистойть у День Суду! Розумієте? Люди були там, бачили оце все і знають. Як сказав був Павло, в минулому. Разом з ним були люди, які—які відчували землетрус; та не чули голосу, але вони—вони бачили Полум'яний Стоп.

21 Мені, однак, це допомогло, після того, як це скінчилося; бачити чоловіків та дружин, що, як мені відомо, є істинними Християнами, обнімають один одного та ридають.

22 І, слухайте, друзі, Бог затверджує Своє Слово ознаками та підтвердженнями, щоб довести, що Воно є правильним — проречене Слово. Тож пам'ятайте, те Світло, що було у тій Хмарі, що дало оте Об'явлення. Я був. . .

Моя донечка розповідала мені, Сара тут, що коли вони. . . Ота школа там в Арізоні спостерігали високо на безхмарному небі і бачили, як та таємнича Хмара на тій горі рухалася вгору та вниз, з бурштиновим Полум'ям, що палало у Ній всередині. Вчитель розпустив класи та заняття, та вивів їх туди, та сказав: “Чи доводилося вам бачити коли-небудь щось подібне? Гляньте, яке воно там”.

Пам'ятайте, то було те саме бурштинове Світло, що було на тій скелі. Тож то є той самий Бог, те саме Об'явлення, сказав: “Скажи їм зробити *оце*”. Чи не це я сказав вам цього ранку, тож ось Воно.

23 Якщо випадком мій добрий товариш Брат Рой Роберсон слухає у Тусоні. Рою, ти пам'ятаєш оте видіння, якось на днях, яке ти бачив, коли ми стояли там на горі? Ти підійшов до мене, і ота Хмара стояла над верхівкою? Стали спускатися вниз, ти знаєш, що Він сказав тобі; і я розповів тобі біля того будинку, одного дня? Це є воно, Рою. Не турбуйся більше, синку. Все минулося.

24 Ви просто не усвідомлюєте, що це означає! Це благодать. Він любить вас. І ви любіть Його, покірливо служіть Йому та вклоняйтеся Йому поки днів вашого життя. Будьте щасливі, ідіть вперед та живіть такими, які ви є. Якщо ви щасливі, продовжуйте отак. Ніколи знову не робіть чого-небудь неправильного, отак от. Просто йдіть вперед. Це Божа благодать.

25 Зараз я хочу помолитися ще раз, перш ніж ми заглибимся у Слово. Хто буде молитися за мене? Я просто їжджу з зібрання на зібрання. Чи будете ви молитися?

Знаєте, я б хотів проспівати вам одну пісеньку, ми всі разом, перш ніж ми перейдемо до Слова. Просто щоб... щоб ми пізнали, що Бог... Просто невеличке таке посвячення. Чи чули ви цю пісеньку — *“Піклується Він про тебе”*? “В найважчу годину піклується Він”.

26 Жіночка підходить до фортепіано. Слухайте, я хочу подякувати цій жіночці теж. Я навіть не знав, хто вона. Це одна з доньок тутешнього диякона. Я точно... Донечка Брата Уілера. Вона вже підросла. Вона була зовсім малям, коли сиділа в мене на колінах, нещодавно, а тепер вона молода жінка. Тож я, звичайно ж, дякую їй, що вона застосувала свій талант у музиці, і тепер вона грає дуже приємно. Чи не награвте нам, сестро? Тепер, всі разом.

Піклується Він
Про тебе завжди,
В найважчу годину
Піклується Він.

Вам це подобається? Давайте-но проспіваетмо її ще раз, всі разом.

Піклується Він
Про тебе завжди,
В найважчу годину
Піклується Він.

Брате Даух, Він піклується й про тебе теж, брате. Ви ж любите Його? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

Тепер схилимо наші голови.

27 Любий Дорогоцінний Боже, з цими коротенькими нотатками тут щодо деяких речей, щоб сказати це людям, і знову звертаючися до цього ранку, бо це є те, що прийшли почути люди. Я молю, Боже, щоб Ти дав людям зрозуміти, що Бог любить та

пiклується. I то не я виклав був Це, Господи, це пiдтвердилося, що то є Правда. Тож я молю, Любий Боже, щоб Твоя любов завжди залишалася помiж людей. Сьогодні ввечері потрібно буде розлучитися пiсля цього зiбрання та роз'їхатися по своїх домiвках, для нас це—це глибокий розрив, Господи. Я молю, щоб Ти благословив цих людей.

28 Отож, коли ми наблизимося до Слова, у молитві, наблизимося до написаного Слова, ми просимо, щоб Ти взяв це написане Слово та оживив Його нам цього вечора. I коли ми сьогодні залишимо це примiщення, розлучимося, роз'їдемося по своїх домiвках, нехай ми скажемо подiбно отим, що йшли з Еммаусу, якi йшли з Ним цiлий день i все одно не впiзнавали Його; та коли вони опинилися з Ним у кiмнатi того вечора, i дверi усi були замкненi, Він вчинив дещо таке, точно як Він чинив перед Своїм розп'яттям. I через оце вони пiзнали, що Він воскрес.

Вчини це знову цього вечора, Господи. Даруй це, поки дверi замкненi, i Твоя групка тут сидить, чекає. I. Отче, коли ми роз'їдемося по своїх домiвках, ми скажемо подiбно як сказали вони: “Чи ж не палали нам наші серця, як Він промовляв до нас дорогою!” Ми передаємо самих себе, i все, Тобi до рук, Господи. Роби з нами як Сам вважаєш за потрібне. В Йм'я Ісуса. Аминь.

29 Отож, давайте—но зараз перейдемо до служіння, швиденько. Звернімося зі мною, будь ласка, до Листа до Євреїв, i ще одне об'явлення щодо Послання. Ми говоритимемо всього декiлька хвилин, як Господь зволить. I потiм, поки читатимемо першi три вiршi з Євреям 7:1–3, i потiм, деякi коментарі щодо цього. I ми не знаємо, що вчинить Господь; ми не знаємо. Єдине, що ми знаємо — просто вiрити, пильнувати, молитися. Це так? I вiрте, що “Він зробить так, що все вийде на добро тим, хто любить Його”, бо Він обiцяв так зробити.

Бо цей Мелхиседек, цар Салиму, священник Бога Всевишнього, що стрів був Авраама, як той вертався по поразці царів, та благословив його;

Якому також Авраам відділив десятку частину з усього; йому, по-перше, як Царю праведності, по визначенню, а потім, також, як Царю Салиму, тобто, Царю миру;

Прочитаймо ще трохи далі.

Без батька, без матері, без родоводу... ані початку днів чи кінця життя; але став подібний Божому Сину, залишається священником назавжди.

30 Подумайте про цю велику Людину, про те, яким величним має бути цей Муж! I тепер, питання — “Хто є цей Муж?” У богослов'ї були рiзні уявлення. Та від часу відкриття Семи Печаток ця таємнича Книга, що залишалася для нас таємничою... Згiдно Об'явлення 10:1–7, усiм таємницям, що були записанi у цій Книзi, якi було скрито протягом перiоду реформаторів, належить

бути винесено у відкритий огляд анголом останнього церковного періоду. Хто знає, що це так? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Це так, належить бути винесено. Всі таємниці цієї таємничої Книги мають бути об’явлені Лаодикійському посланцю цього періоду.

³¹ Коли бачимо, що стільки дискусій щодо цієї Особи та щодо цієї теми, я думаю, нам належить заглибитися в це, щоб розібратися, Хто це такий. Отож, існує декілька шкіл уявлень про Нього.

Одна з цих шкіл є, каже: “Він просто міф. Насправді Він не був людиною”.

А інші кажуть, що “Це було священство. То було Мелхиседекове священство”. Це найбільш схоже, це більш близьке до правди, аніж те, що кажуть інші, бо ці кажуть, що то було священство.

Воно не може бути цим, бо у 4-му вірші Там сказано, що Він був Особою, “Мужем”. Отож, щоб бути Особою, Він повинен бути індивідуальністю, “Чоловіком”. Не якимось орденом; але Особою! Отож, Він не був просто якимось священицьким орденом, не був Він і міфом. Він був Особою.

³² І ця Особа є Вічною. Якщо ви звернете увагу — “В Нього не було батька. В Нього не було матері. В Нього не було часу Його початку. І в Нього не було часу Його кінця”. І Хто б то не був — Він цього вечора досі живий, тому що Біблія сказала тут, що “В Нього не було ані батька, ані матері, ані початку днів чи кінця життя”. Тож Це має бути Вічна Особа. Це так? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Вічна Особа! Отож, це могла б бути тільки одна Особа, тобто — Бог, бо тільки Він є Той, Хто є Вічним. Бог!

³³ Отож, у Першому до Тимофія 6:15 та 16, якщо захочете прочитати це колись, я хотів би, щоб ви прочитали це.

Отож, що я стверджую — це те, що Він був Богом, бо Він є тією єдиною Людиною, яка може бути безсмертною. І тепер, Бог перемінюється в Людину; ось ким Він був — “Ні батька, ні матері, ні початку життя, ні закінчення днів”.

³⁴ Тепер, ми знаходимо у Писанні, що багато хто з людей навчає цьому — “три індивідуальності у Божестві”. Отож, індивідуальність не може існувати без особи. Потрібна особа, щоб була індивідуальність.

Один баптистський служитель, декілька тижнів тому, приїхав до мене додому та сказав: “Я б хотів підправити вас стосовно питання Божества, колись, коли у вас буде час”. Подзвонив мені, точніше.

³⁵ Я сказав: “В мене є час просто зараз же, бо я хочу бути правий, і ми відкладемо усе інше, щоб зробити це”.

І він під’їхав, він сказав: “Брате Брангаме, ви навчаєте, що є тільки один Бог”.

Я сказав: “Так, добродію”.

Він сказав: “Добре, — він сказав, — я вірю, що є один Бог, але один Бог у трьох Особах”.

Я сказав: “Панове, повторіть це ще раз”.

Він сказав: “Один Бог у трьох Особах”.

³⁶ Я сказав: “У якій школі ви навчалися?” Розумієте? І він назвав мені якийсь біблійний коледж. Я сказав: “Можу цьому повірити. Ти не можеш бути особою, не будши особистістю. А якщо ти особистість, ти є одна особистість сам у собі. Ти є одна окрема істота”.

І він сказав: “Ну, богослови навіть не можуть пояснити цього.”

Я сказав: “Це за допомогою об’явлення”.

А він сказав: “Я не можу прийняти об’явлення”.

³⁷ Я сказав: “В такому разі Богові взагалі ніяк не пробитися до вас, тому що ‘Це сховано від очей премудрих та розумних та об’явлено немовлятам, об’явлено, об’явлення, — об’явлено немовлятам, таким, які захочуть прийняти це, навчитися’”. І я сказав: “Богові ніяк до вас не пробитися; ви закрилися від Нього”.

Уся Біблія — це об’явлення Бога. Уся Церква збудована на об’явленні Бога. Нема іншого способу пізнати Бога, тільки через об’явлення. “Тому, кому Син об’явить Його”. Об’явлення; усе є об’явленням. Тож, прий-. . . Не прийняти об’явлення — тоді ти просто задубілий богослов, і для тебе нема ніякої надії.

³⁸ Отож, отож, ми бачимо, що в цієї Особи “не було ні батька, ні матері, ані початку днів чи закінчення життя”. То був Бог, *ен морфе* [грецьке слово “*ен морфе*” — зовнішній прояв, вигляд, образ (див. Марка 16:12, Флп. 2:6, 7).—Прим. перекладача].

Отож, цей світ, це слово походить, це є грецьке слово, що означає — “перемінити”, було застосоване. Він перемінюється, *ен морфе*, з однієї особи в. . . Одна особа; грецьке слово там, *ен морфе*, означає. . . Це було взято з гри на сцені, коли одна людина міняє маску, щоб стати якоюсь іншою дійовою особою.

³⁹ Подібно як у—у школі, якраз нещодавно, я думаю, Ребека, перед самим її випуском, там ставили одну з п’єс Шекспіра. І одному юнакові довелося декілька разів перевдягатися, бо він грав дві чи три різні ролі; але та сама людина. Він вийшов, раз, він грав негідника; а коли він вийшов наступного разу, він був іншою дійовою особою. І отож, грецьке слово *ен морфе* означає, що він “перемінив свою маску”.

⁴⁰ І це те, що робив Бог. Це увесь час той самий Бог. Бог у вигляді Отця, Духа, Полум’яного Стовпа. Той самий Бог зробився тілом та перебував поміж нами *ен морфе*, виявився, щоб Його можна було побачити. І тепер той самий Бог є Духом Святим. Отець, Син, Святий. . . не три Бога; три служіння, три дії одного Бога.

41 Біблія сказала: “Є один Бог”, — не три. Але ось як вони не змогли. . . Ти не зможеш правильно вистроїти це і одержати три Бога. Ти ніколи не продаси таке юдеєві. Я тобі скажу це. Той, хто не такий дурний — він знає, що є тільки один Бог.

42 Зверніть-но увагу, подібно як скульптура, він ховає її під маскою. Ось що зробив Бог цьому періоду. Це було скрито. Усе це було скрито, і цьому належить об’явитися за цього періоду. Отож, Біблія каже, що оце все відкриється в останні часи. Подібно як скульптор ховає від сторонніх поглядів свій—свій витвір, до часу, коли він зніме з нього маску, і ось воно.

І це є те, чим була Біблія. Це був Божий витвір, що стояв під покривалом. І її було скрито від закладин світу, і її семикратну таємницю. І Бог обіцяв за цього дня, за періоду цієї Лаодикійської церкви Він зніме маску з усього витвору, і ми побачимо Це. Як славетно!

43 Бог, *ен морфе*, схований у Полум’яному Стовпі. Бог, *ен морфе* — у Людині на ім’я Ісус. Бог, *ен морфе*, у Своїй Церкві. Бог над нами, Бог з нами, Бог у нас; сходження Бога.

Там у Висоті, святий, ніхто не міг Його торкнутися. Він зійшов на гору; і навіть якби й тварина торкнулася гори, повинна була померти.

А потім Бог зійшов та переминив Свій намет, та зійшов та жив з нами, став одним з нас. “І ми тримали Його”, — Біблія сказала. Перше Тимофію 3:16: “Безсумнівно, велика це таємниця благочестя; тому що Бог з’явився у тілі, Його торкалися руками”. Бог їв м’ясо. Бог пив воду. Бог спав. Бог плакав. Він був одним з нас. Прекрасний, передокреслений у прообразах в Біблії!

То був Бог над нами; Бог з нами; нині це Бог в нас — Святий Дух. Не третя Особа; та сама Особа!

44 Бог зійшов та став тілом та помер смертю, у Христі; щоб Він міг очистити Церкву, для того, щоб увійти в неї, заради спілкування. Бог любить спілкування. Ось для чого Він створив людину спершу — для спілкування; Бог перебуває самотньо, з Херувимами.

45 І зверніть тепер увагу, Він створив людину, а людина пала. Тож Він зійшов та відкупив людину, тому що Бог любить, коли Йому вклоняються. Саме слово *бог* означає “об’єкт поклоніння”.

І оце ось, що з’являється поміж нас, як Полум’яний Стовп, як дещо таке, що міняє наші серця — це є той самий Бог, що сказав: “Нехай станеться світло”, — і сталося світло. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки.

46 Отож, напочатку Бог перебував самотньо зі Своїми атрибутами, як я говорив цього ранку. Це були Його думки. Не було нічого, тільки один Бог, але в Нього були думки.

Точно як визначний архітектор може запланувати, в себе в розумі, та накреслити, що, згідно його задуму, він збирається

побудувати. Створити, отож, він не може творити. Він може взяти дещо таке, що вже створене, та надати йому іншої форми; тому що Бог є тією єдиною дорогою. . . тим Єдиним, хто може творити. Але він задумує, щоб він збирається вчинити, і це його думки, це його бажання. Отож, це є певна думка, і потім він висловлює її, і тоді це є слово. А слово — це. . .

47 Думка, коли її висловлено — це слово. Висловлена думка — це слово, але спочатку це має бути думкою. Отож, це Божі атрибути; потім це стає думкою, потім — словом.

48 Зверніть увагу. Ті, хто має, сьогодні, Вічне Життя, були з Ним та у Ньому, в Його думках ще перше ніж був Ангол, зірка, Херувим чи щось інше. Це є Вічним. І якщо в тебе є Вічне Життя, ти був завжди. Не те, щоб ти був тут, але обрис та вигляд, що його безкінечний Бог. . .

49 І якщо Він не є безкінечний, Він не є Богом. Бог має бути безкінечним. Ми є обмежені; Він є безкінечний. І Він був всюдисутнім, всезнаючим та всемогутнім. Якщо Він не є таким, тоді Він не може бути Богом. Знає все, скрізь, завдяки Своїй всюдисутності. Всезнання робить Його всюдисутнім. Він є Істота; Він не є подібний вітру. Він є Істота; Він перебуває у певній оселі. Але, як всезнаючий, знає все — через це Він є всюдисутній, бо Він знає все, що відбувається.

Жодна блоха не зможе зморгнути своїми очима, і щоб Він не знав цього. І Йому це було відомо ще перш ніж був світ, скільки разів вона зморгне своїми очима, і скільки в ній буде жиру, ще перше ніж був світ. Це значить — необмежений. Ми не можемо досягнути це своїм розумом, але це Бог. Бог, безкінечний!

50 І, пам'ятай, ти, твої очі, твоя постать, ким би ти не був — ти був у Його думках при початку. І єдине, ким ти є — це вираженням, словом. Після того, як Він подумав це, Він прорік це, і ось ти з'явився. Якщо ж це не так, якщо тебе не було в Його думках — тобі ніяк і ніколи не бути там, бо Він є Той, Хто дає Вічне Життя.

51 Ви пам'ятаєте, як ми читали Писання? “Не від того, хто хоче, і не від того, хто біжить, але від Бога!” І щоб Його призначенню виявитися правдивим, Він міг обрати ще перше ніж виник час, хто саме. Бог є суверенний у Своєму обранні. Чи знали ви це? Бог є суверенний.

Хто був там, давав Йому поради, як краще створити світ? Хто насмілювався сказати Йому, що Він веде Свої справи неправильно?

Навіть самé—самé оце Слово, Воно Самé є вельми суверенне. Навіть і об'явлення є суверенне. “Він об'являє тому, кому Сам об'явить”. Самé оте об'явлення є суверенне в Бозі. Ось чому люди б'ються над оцим всім, та накидаються на оце все, та натикаються на оце все, не знаючи, що вони роблять. Бог є суверенний у Своїх справах.

52 Отож, ми бачимо Його при початку, Його атрибути. І, тепер, ти був тоді з Ним. Тоді — це коли Книга Життя з'являється у полі зору.

Отож, ми читаємо тут в Об'явленнях у 13-му розділі, 8-й вірш, що “Звірина, що прийде на землю, — за цих останніх днів, зведе усіх тих людей на землі, чиї імена не записано у Книзі Життя Агнця ще перш ніж було закладено цей світ”.

53 Подумайте-но про це! Ще перш ніж народився Ісус, за чотири тисячі років до того, як Він прийшов на землю, і за декілька тисяч років до того, як прийшов на цю землю ти; Ісус, в Божому розумі, помер за гріхи цього світу, і було створено Книгу Життя, і твоє ім'я було внесено в ту Книгу Життя ще перш ніж було закладено цей світ. Це є Правда Біблії. Розумієте, твоє ім'я було призначене Богом та було вміщене у Книгу Життя ще перш ніж було закладено цей світ.

54 Ти був там у Його атрибутах. Ти не пам'ятаєш цього, ні, бо ти є просто частиною Його Життя. Ти є частиною Бога, коли ти став сином чи донькою Бога.

Так само, як ти є частиною свого земного батька! Це так. Ти є оцим. Самець приносить гемоглобін, кров. І коли це проникає у—у яйцеклітину, тоді ти стаєш частиною свого батька; і твоя мати також є частиною твого батька; тож ви усі є частиною свого батька.

Слава! Це залишає деномінацію геть повністю за бортом. Угу. Авжеж, саме так! Бог, у всьому, єдине місце!

55 Зверніть увагу тепер на Його атрибут. В той час атрибутом був, по-перше, Бог; думка, сам атрибут, все в Одному, без вираження. Потім, коли Він виразив, по-друге, тоді Він став Словом. “І потім Слово стало тілом та перебувало поміж нами”.

56 Святого Івана 1-й розділ та 1-й вірш, зверніть увагу, ось воно — “На початку”. Але, перед цим — Вічне! Зверніть увагу — “На початку було Слово”. Коли починається час, було Слово. Але перш ніж було Слово, був атрибут, думка. Потім це було висловлено — “На початку було, — вираження, — Слово”.

Тепер ми добираємося туди, де Мелхиседек. То є ця таємнича Особа. “На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог”. “І потім Слово стало тілом та перебувало поміж нами”. Тримайте зараз це там, запримітьте.

57 Його—Його першою сутністю був Дух, Бог, надприродний, все гаразд, великий Вічний. По-друге, Він починає приймати подобу ближче до тіла — *теофанія*, це названо “Слово; тіло”. І, в такому разі, це є той стан, в якому Він був, коли зустрівся з Авраамом — Його назвали Мелхиседеком. Він був у вигляді теофанії. Зараз ми доберемося до цього та доведемо це за декілька хвилин, як Господь зволить. Він був Словом.

58 Теофанія — це дещо таке, що є невидиме тобі. Воно зараз може знаходитися просто тут же, і все одно ти його не бачиш.

Це точно як, скажімо, як телебачення. Це у іншому вимірі. Телебачення; зараз через це приміщення проходять люди, співають; там є кольори, також. Але око єдино підзалежне п'яти відчуттям... Вся твоя сутність єдино підзалежна п'яти відчуттям, точніше. І ти єдино підзалежний тому, до яких пір ти можеш бачити. Але існує інший вимір, який можна побачити за допомогою перетворення, за допомогою телебачення.

⁵⁹ Отож, телебачення не продукує зображення. Телебачення тільки лише передає його у певну мережу, і потім телевізор приймає його. Але, перш за все, має існувати зображення. Телебачення було, коли був Адам. Телебачення було, коли Ілля сидів на горі Кармел. Телебачення було, коли Ісус Назарянин ходив берегами Галілеї. Але його відкрили тільки зараз. В таке не повірили б тоді у минулому. Тебе назвали б божевільним, якби сказав що-небудь таке. Але зараз це стало реальністю.

І отак і з цим, що Христос тут, Анголи Божі тут. І колись, у величному Тисячолітньому Царстві, що має настати, це буде більш реальним, аніж телебачення чи щось інше, бо вони тут.

⁶⁰ Він об'являє Себе у Своєму величому вигляді того, на що Він претендував, коли Він *ен морфується* у Своїх слуг та доводить Себе.

⁶¹ Отож, ось Він у вигляді Духа. А потім Він приходить у вигляді... *ен морфе*. Отож, Він з'явився Авраамові, *ен морфе*. Коли Авраам повертався по поразці царів, ось виходить Мелхиседек, розмовляє з Ним.

⁶² Якось у тусонській газеті я читав одну статтю, що одна жінка їхала по шосе, мені здається, десь сорок-п'ятдесят миль на годину, і вона збила якогось старого у пальто. Вона скрикнула та зупинила авто. Його підкинуло вгору. Там у пустелі, на рівнині! І вона вибігла, щоб знайти його, а його не було. Тож що вона бачила? Хтось з тих, що їхали за нею, бачили, як це сталося, бачили, як той старий підлетів у повітря, його пальто метлялося. Тож вони вибігли, щоб розібратися. Вони ніде не могли знайти того чоловіка. Вони подзвонили у поліцію. Виїхала поліція, щоб оглянути місцевість; там нікого не було.

⁶³ Що ж, кожен з них свідкував: "Автомашина глухо вдарилася у щось, збила чоловіка. Він підлетів у повітря, і всі це бачили". Свідки, дві чи три повні машини, бачили, як це трапилось. Виявилось, що п'ять років тому на цьому самому місці було збито одного старого у пальто, і він загинув.

Коли ти відходиш звідси, ти не мертвий. Ти маєш повернутися, навіть якщо ти грішник, і тебе буде суджено згідно тих справ, що їх було вчинено у тілі. "Якщо цей земний намет розпадеться, на нас чекає інший". *Ен морфе*, тобто — слово.

⁶⁴ Отож, Бог, на цій стадії... То є оця стадія Його творіння, пізніше прийняв вигляд тіла, Ісуса. З кого? З величного початку, з

Духа, потім зійшов, щоб бути Словом, виявив Себе. Слово ще не створило Себе, воно просто прореклося — *ен морфе*, пізніше Він стає тілом, Ісусом, смертним, щоб скуштувати смерть за всіх нас — грішників.

65 Коли Авраам зустрів Його, Він був Мелхиседеком. Він розкриває тут, що усі ці атрибути вчинять у кінцевому результаті, кожен син Авраама. Кожен син Віри чинитиме точно те саме. Але я хочу прослідкувати, як нам довелося прийти.

66 Також, ми бачимо, що Він об'являється тут у Рут та—та у Боазі як Родич—Відкупитель, як Він мусив був прийти, щоб стати тілом.

67 Тепер ми бачимо, що атрибут, сини Духа іще не увійшли у вигляд Слова—тіла. Але, теофанія; оце тіло підзалежне Слову та є завдатком, очікує завдатка, переімени тіла.

68 Отож, різниця між Ним і тобою, як сином. Розумієте, Він був, при початку, Словом, тілом *ен морфе*. Він прийшов та жив у цьому, в Особі Мелхиседека. Потім, пізніше, ми ані разу більше не чуємо про Мелхиседека, бо Він став Ісусом Христом. Мелхиседек був Священиком, але Він став Ісусом Христом. Отож, ви обминули це. Бо, у тому вигляді, Він знав усе, а ти поки ще неспроможен знати цього.

Ти прийшов як Адам, як я, ти став з атрибута — тілом, щоб бути випробуваним. Та коли оце життя тут закінчиться — “Якщо цей земний намет розпадеться, на нас вже чекає інший”. Ось куди ми прямуємо; це є Слово. І тоді ми можемо кинути погляд назад та побачити, що ми вчинили. Тепер ми не розуміємо цього. Ми не стали Словом; ми просто стали людиною—тілом, не Словом.

69 Але, і погляньте—но, це з'ясовується до самого кінця, ти ніколи не будеш Словом, якщо ти не був думкою при початку. Це доводить призначення Боже. Розумієте? Ти не можеш бути Словом, якщо ти не є думкою. Ти повинен був бути у думках, спочатку.

Але, розумієте, для того, щоб вистояти у випробуванні, ти мусив був обминути теофанію. Ти повинен був зійти сюди у тілі, щоб прийняти випробування гріхом. І тоді, якщо ти вистоїш — “Усі, кого Батько дав Мені — прийдуть до Мене, і Я воскресну його за останніх днів”. Розумієш, спочатку ти повинен був прийти таким чином.

70 І в такому разі, розумієте, Він зійшов, за звичайним шляхом, з атрибута у... Перш ніж було закладено цей світ, його ім'я було внесено до Агнцевої Книги Життя. І тоді, з цього, Він став Словом, теофанією, що могла з'являтися, зникати. І потім Він став тілом та знову повернувся, воскреслий в тому самому тілі у прославленому стані.

Але ти обминув теофанію та став людиною—тілом, щоб прийняти випробування гріхом. І тоді — “Якщо цей земний намет розпадеться — на нас вже чекає інший”. В нас ще нема тих тіл.

⁷¹ Але, погляньте-но! Коли оце тіло приймає Духа Божого, безсмертне Життя всередині тебе, це тіло приводиться у підвладність Богові. Аллілуя! “Той, хто народився від Бога, не чинить гріха; він не може грішити”. Римлянам 8:1: “Тож нема тепер жодного осуду тим, хто у Христі Ісусі; вони ходять не за тілом, а за Духом”. Отак от. Розумієте, це приводить твоє тіло у підвладність.

Тобі не потрібно говорити: “Ох, якби я тільки міг покинути пияцтво! Якби я міг. . .” Просто увійди в Христа, і всьому цьому прийде кінець, розумієте, розумієте, бо твоє тіло знаходиться під владою Духа. Воно не підвладне більше речам цього світу; оце все мертво. Оце все мертво; твої гріхи поховано у хрищенні, і ти є новим створінням у Христі. І твоє тіло стає підвладним Духові, стараєшся жити правильного роду життям.

⁷² Подібно як ви, жінки, що кажете, що ви маєте Духа Святого, виходите тут на вулицю і носите шорти та інше, як ви можете таке робити? Як взагалі Дух Божий у вас дозволяє робити отаке-от? Такого просто не може бути. Певна річ, не може. Він не є якимось непристойним духом; Він є святим Духом.

⁷³ І тоді, коли ти стаєш підвладним тому Духові, вся твоя сутність приводиться у підвладність тому Духові. І той Дух є ніщо інше, як оце ось Насіння-Слово проявлене, тобто, наповнене силою, аллілуя, оживлене. І коли Біблія каже: “Не роби *оцього*”, — оте тіло одразу ж повертається до Неї. І ніяких питань.

І що це таке? Це завдаток воскресіння. Це тіло знову воскресне, бо цьому вже покладено початок. Воно колись перебувало під владою гріха, нечистот та розкладення, але нині в нього є завдаток; його звернено до Небес. Отож, це є завдаток, що ти будеш у Схопленні. Це є завдаток.

⁷⁴ Хвора людина лежить, помирає, нічого не залишилося, тільки смерть; це все, що може статися. Я бачив людей, від яких лишилася сама лише тінь, геть з’їдені раком та туберкульозом; і бачу тих людей, невдовзі після цього, цілком нормальними та здоровими. Якщо нема Божественного зцілення, тоді нема й воскресіння, тому що Божественне зцілення — це завдаток воскресіння. Амінь!

⁷⁵ Ви знаєте, що таке грошовий завдаток, чи не так? Це перший внесок. “Він був зраний за наші гріхи; Його ранами нас уздоровлено”. Зауважте, як чудово! Ми любимо Його.

⁷⁶ Отож, це тіло знаходиться під владою Духа. Іще не увійшло у вигляд Слова, але ми досі у вигляді тіла, але підвладні Слову. Смерть у тілі забере нас туди.

⁷⁷ Точно те саме, подумайте про немовлятко. Візьміть жінку, не має значення, яка вона недобра, коли вона вагітна і готується стати матір’ю. Дивіться, перед тим, як народжується та дитина, мені все одно, якою жорстокою є ця жінка, вона стає дуже

ласкавою. В ній є щось таке незіпсуте. . . начебто як благочестиве, коли бачимо матусю, що готується народити дитину, через дитину. Чому так? Оте крихтіне тільки, ось, воно іще не є живим, розумієте, єдине, чим воно є — це тільки тіло та м'язи. Оті слабенькі поштовхи, то просто скорочення м'язів. А коли воно з'являється з утроби, Бог вдихає в нього дихання життя, і тоді воно видає крик. Розумієте, точно так—так само певно, як формується звичайне тіло, існує духовне тіло, щоб прийняти його, як тільки воно з'являється тут.

⁷⁸ І тоді, коли людина народжується заново, з Небес, вона стає духовним немовлям у Христі.

І, потім, коли спаде ця одіж тіла, існує звичайне тіло, теофанія — нерукотворне, ненароджене від жінки тіло, куди ми переходимо.

І тоді оте тіло повертається та приймає прославлене тіло.

Ось чому Ісус зійшов до шеолу, коли Він помер, та проповідував душам, що були у в'язниці; повернувся в ту теофанію. Ох, чудесно! Дяка Богові!

⁷⁹ Друге до Коринтян 5:1: “Якщо це земне тіло розпадеться, цей земний намет, в нас є інший”. Бачите, ми обминули його, щоб прийти безпосередньо від Бога, атрибут; щоб стати тілом, щоб прийняти випробування та перевірку гріхом, як і Адам. Та коли цю перевірку Його Словом завершено, тоді нас забирають до цього тіла, що було приготоване для нас перше закладин світу. Це є Слово там, яке ми оминули, щоб прийти сюди, щоб прийняти випробування та перевірку. Якби ми прийшли через нього, тоді не було б ніякого випробування; ми знали б усе. Ось чому Ісус знав усе, бо Він був Словом, перш ніж Він був тілом. Тоді ми стаємо Словом.

⁸⁰ Тут нас формують в образ Слова, щоб бути причасником Слова, годують Словом, через те, що були призначені від початку; ти бачиш оту іскорку Життя, що була у тобі від початку, коли ти розпочав свою мандрівку. Багато хто з вас пам'ятає це. Ти приєднувався до цієї церкви та до тієї церкви, ти пробував оце і оце; ніщо не вдовольняло. Це так. Та одного дня ти просто розпізнав Його. Правильно.

⁸¹ Одного вечора я десь проповідував, я думаю, це було у Каліфорнії чи в Арізоні, десь. . . Мені здається, я розповідав вам цю історію тут, про чоловіка, що посадив квочку на яйця та поклав під неї одне орлине яйце. І коли той орел вилупився, він був найкумеднішим птахом з усіх, кого тим курчаткам доводилося бачити. Але, він ходив з ними. Він був—він був таким потворою поміж ними, бо він просто не міг зрозуміти, як ота квочка квочке, та гребеться по тій купі гною, та їсть. Він не міг осягнути, навіщо це робиться. Вона говорила: “Підходь—но сюди та насолоджуйся цим, любий!” Але він був орлом; він просто не їв таке. Це була не його їжа.

82 Тож вона ловила коників і що там іще, розумієте, та склика́ла курчат. І ті курчатка підбігали, квоктали та скльовували. Але те орлятко просто не могло такого робити. Це було не—не його.

І ось, одного дня його матуся вилетіла на його пошуки.

83 І він чув квоктання тієї квочки. Він старався як міг, щоб заквотати, але йому не вдавалося. Він робив спроби запищати, як курча, але йому не вдавалося. Розумієте, він був орлом. Він, від самого початку, він був орлом. Його просто висиділи під квочкою.

Це як деякі церковні члени. Кожен. . . Приблизно так воно є; приблизно по одному з виводка, це так.

84 Але одного дня його матуся пролітала над цим місцем, і вона видала крик. Він упізнав його. Це пролунало правильно. Чому? Він був орлом, від початку.

Отак воно є з Євангелією, тобто, зі Словом, тобто, з Силою Ісуса Христа. Коли людину було призначено до Вічного Життя, вона чує той правдивий звук, крик Божий, ніщо не зможе втримати її від Цього.

Церква може говорити: “Дні чудес минули”, — ко-ко-ко. “Стій отут і їж *оце*, і стій отут і їж *оте*”.

85 Оті дурниці, що на пташиному дворі, йому вже ні до чого. Він вже не їхній! “Все є можливим!” Він відривається від землі.

Ось чому́, ось у чому́ справа з так багатьма Християнами сьогодні — вони не можуть відірватися від землі.

Тая матуся сказала: “Синку, стрибай! Ти орел. Злітай—но сюди, де Я”.

Він сказав: “Мамо, я ще ні разу в житті не стриба́в”.

86 Вона сказала: “Нічого, стрибай! Ти орел, від початку. Ти не курча”. Тож він зробив свій перший стрибок та замахав крилами; вийшло не дуже—то вправно, але він відірвався від землі.

Отак робимо й ми. Ми приймаємо Бога вірою, за допомогою написаного Слова. Там щось є; це є *оте* Вічне Життя. Тебе було призначено до цього.

87 Його дідо й баба були орлами. Він був орлом у всіх своїх предках. Орел не мішається з іншими птахами. Він не є гібридом; ні. Він орел.

88 І тоді, після того, як ти розпізнав, що саме Слово Боже є Орлиною Їжею, тоді ти покинув усе інше. Тоді тебе сформовано в живий образ живого Бога. Ти почув зі своєї теофанії. “Якщо це земне тіло розпадеться, на нас чекає інше”.

Ти скажеш: “Чи це так, Брате Брангаме?”

Добре, давай—но візьмемо пару орлів та протягом декількох хвилин розглянемо їх. Там було одне ім’я, муж на ім’я Мойсей. Всі знають, що пророка названо орлом, в Біблії.

⁸⁹ Був один пророк на ім'я Мойсей. І одного дня Бог покликав його, і не дозволив йому перейти до обіцяної країни, і він—він помер на скелі. Анголи віднесли його та поховали його.

Був іще один чоловік, орел, йому не довелося навіть помирати. Він просто перейшов через Йордан, і Бог зіслав колісницю; і одіж тіла скинув він, піднісся та одержав вічну нагороду.

Через вісімсот років, через вісімсот років на горі Переображення ось стояли ті двоє мужів. Тіло Мойсея вже давно згнило за сотні років, але тут він був у такому вигляді, що навіть Петро, Яків та Іван упізнали його. Амінь! “Якщо цей земний намет розпадеться”, — якщо ти є атрибутом Божим, вираженим тут на землі, — “в тебе є тіло, що чекає на тебе, після того, як ти залишиш цей світ”. І ось вони були там, стояли на горі Переображення, у своїй теофанії. Тому що вони були пророками, до яких приходило Слово.

⁹⁰ Також давайте звернемо увагу іще на одного пророка, що був колись, його звали Самуїл. Він був визначним мужем. Він навчав Ізраїль; сказав їм, що вони не повинні ставити царя. Він сказав: “Чи говорив я вам хоч раз що-небудь Ім'ям Господнім, і щоб це не справдилося?”

Вони відказали: “Ні. Завжди, все, що ти говорив Ім'ям Господнім — справджувалося”.

Він був пророком, і помер.

⁹¹ Десь через три чи чотири роки цар опинився у скрутному становищі; це було ще до того, як пролилася Кров Ісуса Христа. Він перебував у раю. І відьма з Ен-Дору викликала декого, щоб він прийшов та розрадив Саула. І коли та відьма побачила, як він з'являється, вона сказала: “Я бачу бога, що виходить з землі”.

⁹² І після того, як цей чоловік помер, був похований та згнів у могилі, і ось він стоїть там у тій печері у своїй пророцькій одежі; і він все ще був пророком, амінь, бо він сказав: “Навіщо ти викликаєш мене з мого покою, коли бачиш, що ти став ворогом Богові?” Дивіться, як він пророкує. “Завтра ввечері, до цього часу, ти будеш зі мною”. Він все ще був пророком, хоч він і вийшов зі свого тіла.

Бачите, він перетворився, прийшов сюди і був частиною того Слова, і він увійшов з життя цієї плоті до тіла, що було приготоване для нього перше закладин світу. Він увійшов у теофанію, котра є Слово. Ви розумієте це? Ось куди підуть усі віруючи, коли ми покинемо це місце перебування.

⁹³ І тоді, у тому вигляді, завісу тоді піднято. Розумієш, ти є Слово, також, коли ти увіходиш туди. Як немовлятко: як я сказав якусь хвилину тому. . .

⁹⁴ Тепер, зверніть увагу. Хвала Богові за це відкриття Печаток — моя молитва, знати оце все!

⁹⁵ Тепер правдиве об'явлення Мелхиседека з'являється у відкритому огляді. Як що? Він був Бог, Слово, перш ніж Він став

тілом; Бог, Слово. Тому що Він повинен був бути цим; ніхто інший не міг бути безсмертним, подібно Йому. Розумієте, в мене були батько й мати; також і у вас. В Ісуса були батько й мати. “Але в цього Мужа не було ні батька, ні матері”. І в Ісуса був певний час Його початку; в цього Мужа — ні. Ісус віддав Своє життя; цей Муж не міг цього зробити, бо Він був Життям. І це є той самий Муж увесь час. Я сподіваюся, Бог відкриває це вам. Та сама Особа, увесь час.

⁹⁶ Зверніть увагу на Його титул — “Цар праведності”. Тепер, Євреям 7:2 — “Цар праведності та Цар миру”. Він є тими двома царями. Тепер, дивіться, Євреям 7:2 — “Цар праведності, також, Цар миру”. Він є тими двома царями там. Отож, з того моменту, як Він прийшов у тілі та прийняв Своє тіло там, у Об’явленні 21:16, Його названо “Цар царів”. Він є усі три разом. Розумієте, Цар Бог, Цар Теофанії, Цар Ісус. “Він є Цар царів”.

Все це знаходиться у повній відповідності, точно як душа, тіло та дух, оце все треба, щоб утворити одно.

⁹⁷ Також, Він є Батько, котрий був першим; Син; та Дух Святий — Дух.

“Цар праведності”, — атрибут Духа; теофанія — “Цар миру”, — теофанія; і в тілі Він був “Цар царів”, — та сама Особа.

⁹⁸ Коли був у теофанії, Мойсей бачив Його — Вихід 33:2, Він був теофанією. Мойсей хотів побачити Бога. Він чув Його голос, чув, як Він розмовляв з ним, бачив Його у куші там як величезний Полум’яний Стоп. І він сказав: “Хто Ти? Я хочу знати, Хто Ти”. Мойсей сказав. “Я покладу...” “Якби Ти дозволив мені побачити Тебе, я б хотів побачити Твоє обличчя”.

⁹⁹ Він сказав: “Нікому з людей не можна бачити Мого обличчя”. Він сказав: “Я покладу Свою руку тобі на очі, і Я пройду повз тебе. І ти побачиш Мене зі спини, але не побачиш Мене в обличчя”. Розумієте? І коли Він пройшов, то була спина Людини; то була теофанія. І тоді Слово, що прийшло до Мойсея — “Я Є”, — то було Слово. Слово прийшло до Мойсея у вигляді Полум’яного Стопа у палаючому куші — “Я Є”.

¹⁰⁰ Як Слово з теології... з теофанії, точніше. Пробачте мені. Він приходив до Авраама як Людина, під дубом. Тепер погляньте-но туди. До Авраама приходять Муж, їх було троє, і сіли під дубом, троє. І зверніть увагу, після того, як Він поговорив з Авраамом. . .

¹⁰¹ Навіщо Він приходив? Авраам, оскільки він був тим, в кого була обітниця і послання про те, що повинен був з’явитися син, і, також, він був Божим пророком Слова, що покладав надію на Боже Слово, і все, що суперечило йому, він вважав за неіснуюче. Бачите, наскільки досконалим є Слово? Слово прийшло до пророка. Розумієте, там був Бог у теофанії. І Біблія сказала: “Слово приходять до пророка”. І ось було Слово у теофанії.

Тепер, ти скажеш: “То був Бог?”

¹⁰² Авраам сказав, що так. Він сказав Його ім'я, він назвав Його Елогім. Тепер, у Бутті 1, знайдіть — “На початку *Елогім* створив небо та землю”. У Бутті 18, ми бачимо, що—що Авраам назвав цього Чоловіка... що сидів там, та розмовляв з ним, та міг розповісти йому таємниці його серця, сказав йому, що думала Сарра в нього за спиною. Авраам сказав: “Це Елогім”. Він був у вигляді теофанії. Вам це зрозуміло? Зверніть—но увагу, після... .

¹⁰³ Отож, ми бачимо, що Він був тоді у вигляді теофанії. Той назвав Його: “Господь Бог, Елогім”. Отож, у Бутті 18, ми бачимо, що це є правда.

¹⁰⁴ Тепер, зверніть увагу на Авраама. Їх там було троє, та коли Авраам побачив цих трьох, він сказав: “Мій Господь”.

Та коли Лот, там у Содомі; двоє тих пішли туди, і Лот побачив, як ідуть оті двоє, він сказав: “Панове”. Бачите, в чому була справа? По-перше, Лот не був пророком, це так, або, як не був він і посланцем тієї години, тому в нього не було ніякого об'явлення про Нього. Саме так. Лот міг назвати їх — “панове”. Була б їх ціла дюжина, він все одно міг би сказати — “панове”.

Але, несуттєво, скільки бачив Авраам, То все одно був один Господь. Там був Бог. То був Мелхиседек.

¹⁰⁵ Зверніть увагу, після того, як битву було завершено, Мелхиседек подав Своїй переможній дитині причастя; подумайте—но про це — частину Самого Себе! Тепер ми хочемо побачити тут. Тут у прообразі, перед нашими очима — причастя. Після битви, Він дав від Самого Себе, бо причастя — це частина Христа. І після того, як боротьбі приходить кінець, після того, як тебе розбито остаточно, саме тоді ти причащаєшся від Христа, стаєш частиною цієї Істоти. Ви розумієте це?

¹⁰⁶ Яків боровся цілу ніч і не відпускав Його, поки Він не благословив його. Це правильно. Боровся за Життя! І після того, як битві приходить кінець, тоді Бог дає тобі від Себе Самого. Це є Його правдиве причастя. Хлібець та вафелька просто символізують Його. Тобі не повинно приймати це, поки ти не відвоюєш це та не станеш частиною Бога.

¹⁰⁷ Пам'ятайте, того часу причастя взагалі не було запроваджено, не було, аж до того моменту перед смертю Ісуса Христа, сотнями, й сотнями, й сотнями років пізніше.

¹⁰⁸ Але Мелхиседек, після того, як Його дитина Авраам одержав перемогу на війні, Мелхиседек зустрів його та дав йому вино та хліб; виявляючи, що після того, як цій земній битві прийде кінець, ми побачимо Його в небесах та знову приймемо причастя. То буде Весільна Вечеря. “Я не питиму більше від цього вина і не їстиму від цього плоду аж до того часу, як Я їстиму його та питиму його разом з вами, по-новому, у Царстві Мого Отця”. Це так?

¹⁰⁹ Зверніть увагу ще раз, Мелхиседек вийшов назустріч Аврааму, ще поки той повернувся додому. Який чудовий прообраз ми маємо тут! Мелхиседек зустрічає Авраама, ще поки той дістався додому, після битви.

Ми зустрінемо Ісуса у повітрі, ще поки ми дістанемося Додому. Це так. Друге до Солунян говорить нам це, бо — “ми зустрінемо Його у повітрі”. Чудовий прообраз Ревеки, що зустрічає Ісака, на полі, у прохолоді дня. “Ми зустрінемо Його у повітрі”. Друге до Солунян говорить нам так. “Бо ми, що живемо та zostалися, не попередимо, тобто, не станемо на перешкоді тим, хто послухав; бо сурма Божа пролунає; мертві у Христі воскреснуть першими; ми, що живі та залишилися, будемо підхоплені разом з ними, щоб зустріти Господа у повітрі”. Досконало, усі ці прообрази.

¹¹⁰ І тому, теофанія, якщо ти помер та перейшов до тієї теофанії, (що відбувається?) ця теофанія приходить на землю, щоб прийняти відкуплене тіло. А якщо ти будеш тут у повітрі, ти візьмеш це тіло, щоб зустрітися з теофанією, отак от — “і будемо підхоплені та зустрінемо Господа у повітрі”.

¹¹¹ Ким же Він є — цей Мелхиседек, якщо не Богом!

¹¹² Тепер ми бачимо тут ясно повну таємницю нашого життя у мандрівці, і смерті, і в тому, куди ми відправимося після того, як ми померемо. Також, призначення тут представлено дуже ясно. Тепер, послухайте, коли ми навчатимемо цьому, уважно.

¹¹³ Стадії Вічного наміру, який Він тримав у Себе в таємниці, нині відкрито. Зверніть увагу, існує три стадії, що ведуть до досконалості. Точно як Він відкуплює цю землю; так само Він відкуплює Свою Церкву. Він відкуплює людей у трьох стадіях. Ось, дивіться-но. Перше — це оправдання, як проповідував Лютер; друге — освячення, як проповідував Уеслі; третє — хрищення Духом Святим. Це так. Потім наступає Схоплення!

¹¹⁴ Тепер, ця земля, як Він відкупив цю землю? Перше, що Він вчинив, коли там згрішили — Він змив це у водному хрищенні. Це так. Потім, Він пролив Свою кров на неї, з хреста, та освятив її, та сказав, що вона належить Йому Особисто. І тоді, що Він робить? Коли Він вирвав з тебе увесь цей світ та вчинив відновлення усього вогненним хрищенням Духа Святого, Він також вчинить повне відновлення і цій землі. І її буде попалено Вогнем та очищено від усіх мікробів, на мільйони миль у висоту, все буде вичищено. І тоді буде Нове Небо та Нова Земля, так само, як і ти є новим створінням у Христі Ісусі, коли Святий Дух бере тебе під контроль. Розумієте, отак от, все це настільки ясно, наскільки це взагалі можливо. Все у трьох.

¹¹⁵ Звичайне народження є у трьох. Що відбувається спочатку, коли у жінки народжується дитина? Що йде першим? Вода. Що йде потім? Кров. Що є наступним процесом? Життя. Вода, кров, дух.

Що відбувається з рослиною? Згниває. Що є першим? Стебло. Що потім? Вóлоть. Що потім? Лузгá. Потім з цього з'являється зерно. Точно три стадії цього, поки дійде до зерна. Точно так.

¹¹⁶ Бог підтверджує це. Це завжди було правильним. Бог підтверджує це як правдиве. Ясно виявляє, призначений — це єдиний, хто приймається до уваги у відкупленні. Ви зрозуміли це? Дайте—но я скажу це ще раз. Призначений — це єдиний, хто приймається до уваги у відкупленні. Люди можуть поводитися так, немовби то вони, думати, що то вони, але справжнє відкуплення — це ті, хто призначені. Бо саме слово *відкупити* означає “повернути назад”. Це так? *Відкуплений* — це дещо таке. . . *Відкупити* що—небудь — це “повернути його туди, де воно було напочатку”. Аллілуя! Тож тільки призначеного буде повернено, бо інші не прийшли Звідти. Бачите — “повернути назад!”

¹¹⁷ Оскільки був Вічним з Ним при початку. . . Вічне Життя, яке ти мав, Його думки щодо того, ким ти був, єдине, Він хотів, щоб ти. . . Він, скажімо, хотів, щоб я стояв за кафедрою. Він хотів, щоб ти цього вечора сидів на своєму місці. В такому разі, ми служимо Його Вічному наміру. І той, хто залишив дім, прийшов на землю тільки щоб служити Його наміру. Це так? Гаразд. І тоді, коли все скінчиться, його буде повернено у прославленому стані; він досяг останньої стадії розвитку, і його знову повернено назад.

¹¹⁸ Недивно, що Павло міг сказати, коли там вже ставили колоду, щоб відрубати йому голову; він сказав: “О, смерте, де твоє жало? О, могило, де твоя перемога? Але дяка Богові, Який дає нам перемогу!” Він сказав: “Смерте, ти не змусиш мене закричати! Могило, ти не зможеш мене втримати! Бо я власник Вічного Життя”. Амінь! Він розпізнав це. Смерть, пекло, могила — ніщо не могло його втримати. І ніщо не може зашкодити нам, що маємо Вічне Життя! Він усвідомив, що його було благословлено Вічним Життям.

¹¹⁹ Точно як крапельки роси. Якщо я розумію, це. . . Я не дуже—то розбираюся в хімії. Але, схоже, це є зсідання вологи, тобто, атмосфери. І коли вночі темніє та холоднішає, вона спускається з небес та випадає на землю. Вона звідкись спадає. Але наступного ранку, перш ніж сходить сонце, вона лежить там, крихітка, тремтить. Але нехай—но зійде сонце, дивись, як вона засяє. Вона радіє. Чому? Сонце покличе її назад, туди, звідки вона прийшла.

І отак воно є з Християнином. Аллілуя! Ми знаємо, коли ми входимо у Присутність Бога, щось всередині нас каже нам, що ми звідкись прийшли, і ми повернемося знову — тією Силою, що притягує нас.

¹²⁰ Крапелька роси, вона мерехтить, сяє та вигукує, бо вона знає, що вона прийшла згори, і що сонце знову підніме її туди.

І чоловік, що є атрибутом Бога, народжений від Бога, знає, аллілуя, коли він входить у контакт з Сином Божим, одного дня його буде забрано звідси. “Бо якщо Я буду піднесений від землі, Я усіх притягну до Себе”. Амінь!

¹²¹ Тепер, зверніть увагу, тепер, ми бачимо Мелхиседека і чому та Марія не була Його матір'ю. Ось чому Він називав її “жінко”, а не *мати*. “В Нього не було батька”, — бо Він був Батьком, вічним Батьком — три в Одному. “В Нього не було матері”, — звичайно ж, ні. В Нього не було батька, бо Він був Батьком. Як сказав був поет одного разу, висловивши величну хвалу Ісусові, він сказав:

Я Є, що промовив до Мойсея у палаючому куші,
Я Є Бог Авраама, Зоря Ясна й Досвітня.
Я Є Альфа, Омега, початок від кінця.
Я Є усе творіння, Ісус — Моє Ім'я (Це так.)
О-о, ким, ти скажеш, Я є, і звідки Я прийшов,
Чи знаєш Батька ти Мого, назвеш Його Ім'я?
(Аллілуя!)

¹²² Це є Ім'я Батька! Так — “Я прийшов в Імені Мого Батька, а ви не прийняли Мене”. Розумієте? Авжеж, Він є той самий вчора, сьогодні та навіки.

¹²³ І цей Мелхиседек став тілом. Він об'явився як Син людський, коли Він прийшов як Пророк. Він приходить у трьох іменах Сина: Син людський, Син Божий, Син Давида.

¹²⁴ Коли Він був тут на землі, Він був Людиною, щоб сповнити Писання. Мойсей сказав: “Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені”. Тож Він повинен був прийти як Пророк. Він не приходив, не говорив: “Я — Син Божий”. Він говорив: “Я — Син людський. Чи віриш ти Сину людському?” Бо це те, про що Він мав засвідчити, бо ось ким Він був.

Нині Він прийшов в іншому синівському Імені — Син Бога; невидимий, Дух.

І коли Він прийде ще раз, Він буде Сином Давида, щоб зайняти Свій престол.

¹²⁵ Отож, коли Він був тут і став тілом, Його було названо “Син людський”. Отож, яким чином Він виявив Себе світу як Сина людського, як Пророка?

¹²⁶ Одного дня я розповідав історію про Петра та Андрія, його брата. Вони були рибалками, а їхній батько Йона був сильним старим віруючим. Одного дня, кажуть, він сидів біля свого човна. Він сказав: “Синове, ви знаєте, як ми молилися, коли нам потрібна була риба”. Вони ловили рибу на продаж. Він сказав: “Ми покладалися на Бога, на Єгови, щодо життєвих потреб. І я вже старію; я не зможу залишатися з вами, хлопці, надто довго. І я завжди, як і усі правдиві віруючі, очікував на той час, коли з'явиться той Месія. В нас були всілякі фальшиві, але одного дня прийде Справжній”. І він сказав: “Коли цей Месія прийде, я не хочу, хлопці, щоб вас обдурили. Цей Месія буде не просто богословом. Він буде Пророком, бо наш пророк Мойсей, якого послідовниками ми є, він так сказав”.

Отож, будь-який єврей віритиме своєму пророкові. Він навчений знати це. І якщо пророк каже що-небудь, що є справді так, в такому разі це є правда. Але Бог сказав: “Якщо буде поміж вами хто духовний чи пророк, Я, Господь, відкриюся йому. А коли те, що він скаже, справдиться, тоді слухайте його та бійтеся його; але якщо ні, тоді не бійтеся його зовсім”. Бачите? Тож, таким було підтвердження пророка.

¹²⁷ “Тож Мойсей істинно був підтвердженням пророком, і він сказав: ‘Господь ваш Бог підніме, з-поміж вас, з ваших братів — Пророка, подібного мені. І всіх, хто не послухає його, буде витято з народу’”. Він сказав: “Отож, дітки, пам’ятайте, що, як євреї, ми віримо підтвердженням пророкам Бога”.

Тепер слухайте уважно. Не прогавте цього. І він сказав: “Коли Месія прийде, ви упізнаєте Його, бо Він буде Месія-Пророк. Отож, кажуть, що минуло вже чотириста років. Починаючи з Малахії, в нас не було пророка, але він буде!”

¹²⁸ Одного дня, після його смерті, через декілька років, його син Андрій прогулювався берегом ріки. І він почув, як якийсь дикун з пустелі промовляв: “Цей Месія зараз стоїть поміж вас!” Той великий орел, що виріс у пустелі та прилетів туди, сказав: “Месія зараз стоїть просто поміж вас. Ми Його ще не знаємо, але Він стоїть поміж вас. Я упізнаю Його, бо я побачу знак, що зійде з Неба”.

Одного дня він сказав: “Дивіться, ось Агнець Божий, що забирає гріх цього світу!”

Пішов...цей чоловік пішов, щоб знайти свого брата. Він сказав: “Симоне, я хочу, щоб ти сходив туди; ми вже знайшли Месію”.

“Ох, ну, Андрію! Ти ж не такий дурний!”

“О-о, я знаю. Але, той, цей Муж зовсім інший”.

“Де Він? Звідки Він прийшов?”

“Ісус з Назарету”.

“З того нечестивого містечка? Як це, не може бути такого, щоб Він походив з такого-от нечестивого, неподобного місця”.

“Піди й побач сам”.

¹²⁹ Зрештою, одного дня переконав його сходити туди. Тож, коли він прийшов, став перед цим Месією, Ісус стояв там, промовляв до народу. Коли той підійшов, став перед Ним. Він сказав: “Твоє ім’я Симон, і ти син Йони”. Це вирішило все. Він одержав ключі від Царства. Чому? Він знав, що той Муж не знав його. І як Він знав його і того благочестивого старого батька, який навчав його, як повірити Месії?

¹³⁰ Там стояв іще один добродій, на ім’я Пилип. О-о, він схвилювався надзвичайно! Він знав іншого добродія, з яким разом вивчав Біблію. Він пішов за пагорб, і він знайшов його у його оливному садку. Той стояв на колінах, молився. Вони багато

вивчали Біблію разом, тож він прийшов туди. І він сказав, після того, як той скінчив молитися, він сказав: “Пішли, побачиш, Кого ми знайшли; Ісуса Назарянина, сина Йосипа. Він є той Месія, на якого ми чекали”.

І ось, я можу собі уявити, як Натанаїл каже: “Ну, Пилипе, тебе кудись затягло, чи що?”

¹³¹ “О-о, ні. Ні. Дозволь-но мені сказати тобі. Пам’ятаєш, ми разом вивчали Біблію, і яким, сказав пророк, має бути Месія?”

“Він буде Пророком”.

“Ти пам’ятаєш того рибалку, в якого ти купував рибу, що йому не вистачало освіти навіть щоб поставити свого власного підписа, його ім’я Симон?”

“Так. Еге ж”.

¹³² “Він прийшов туди. І знаєш що? Цей Ісус Назарянин сказав йому, що його звати Симон, змінив його ім’я на Петро, що означає — ‘камінець’, і сказав йому, ким був його тато”.

“Ну, — він—він сказав, — я не знаю. Чи може вийти що добре з Назарету?”

¹³³ Той сказав: “Давай не будемо про це: просто піди й побач сам”. Це непогана думка — “Піди й побач сам”.

І ось Пилип іде, веде Натанаїла. І коли він підійшов, Ісус, мабуть, стояв, промовляв, мабуть, молився за хворих у молитовній черзі. І коли той підійшов туди, де був Ісус, Ісус поглянув на нього та сказав: “Ось ізраїльтянин, в якому немає підступності”.

¹³⁴ Отож, ти скажеш: “Ну, він був так одягнений”. О-о, ні. На Сході всі вдягаються однаково. Він міг бути сиріянином чи ким завгодно; борода, одяг.

¹³⁵ Він сказав: “Ось ізраїльтянин, в якому немає підступності, — інакше кажучи, — ширий, добродішній муж”.

Що ж, це трохи збило пиху з Натанаїла. І він сказав: “Раббі”, — що означає — “вчителю”. “Раббі, звідки Ти знаєш мене? Як Ти дізнався, що я юдей? Як Ти дізнався, що я добродішній, прямодушний?”

¹³⁶ Він сказав: “Ще перше ніж Пилип покликав тебе, коли ти був під деревом, Я бачив тебе”. Ух! За п’ятнадцять миль, в іншій частині країни, за день до того.

Що сказав той? “Раббі, Ти — Син Божий. Ти — Цар Ізраїля!”

¹³⁷ Але там стояли ті священики, самозвані, накрохмалені, сказали: “Той чоловік — Вельзевул, ворожбит”.

Ісус сказав: “Я пробачаю вам це”.

¹³⁸ Отож, пам’ятайте, вони не висловили це голосно, але вони сказали це у себе в серцях. “І Він пізнав їхні думки”. Це так. Це те, що каже Біблія. Назвіть це *телепатією*, якщо хочете, але Він—Він знав їхні думки.

139 І Він промовив: “Я пробачаю вам це. Але одного дня прийде Дух Святий та чинитиме те саме”, — після Його відходу; “сказати хоч слово проти Нього — це ніколи не проститься ані в цьому світі, ані в прийдешньому”. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Отож, то були юдеї.

Потім, одного дня Йому потрібно було піти до Самарії. Але просто перш ніж ми вчинимо це, ми знаходимо жінку, тобто. . .

140 Чоловіка, як він пройшов через двері, що звалися Красними, коли він одержав зіплення. І Ісус пізнав його стан та сказав йому: “Візьми свою постіль та йди додому”. І він зробив це та уздоровився.

Потім ми знаходимо, юдеї, деякі з них прийняли Його. Деякі повірили цьому, деякі — ні. Чому вони не повірили цьому? Їх не було призначено до Життя. Вони не були частиною того атрибуту.

141 Отож, пам’ятайте, то були священики та визначні люди. А Ісус. . . Подумайте про тих богословів та священників, мужів, що ви не змогли б знайти жодного ганджу в їхньому житті. Ісус сказав: “Ви від отця вашого — диявола, і його справи ви й чините”. Сказав: “Якби ви були від Бога, ви повірили б Мені. Якщо ви не можете вірити Мені, вірте—вірте тим справам, що Я їх чиню; вони свідчать, Хто Я”.

142 Отож, Біблія сказала, що “Ісус є той самий вчора, сьогодні та навіки”. Ісус сказав: “Справи, що Я їх чиню, той, хто вірить в Мене — чинитиме також”. Це так? Зверніть увагу, то був справжній Мелхиседек тепер.

143 Отож, зверніть увагу, ще раз, існувало тільки три людські раси.

Ви чули, як я казав, що я дотримувався поглядів розділення за расовими ознаками. Я й досі їх дотримуюся. Усі Християни дотримуються поглядів розділення; не розділення за кольором шкіри, але розділення по духу. Колір шкіри людини не має до неї ніякого відношення. Вона є дитиною Бога через Народження. Але Християнам Бог сказав: “Відділіться Мені!” “Вийдіть з-поміж них”, — і так далі. Він дотримується тих поглядів, щоб відділитися від нечистоти, поміж правильним та неправильним.

144 Але, зверніть увагу, в них тоді існувало розділення, розділення за расовими ознаками по відношенню до самарян.

І на землі існує лише три раси людей; якщо ми віримо Біблії; а саме — народи Хама, Сима та Яфета. То були три сини Ноя. Ми всі походимо звідти. Це так. Це виявляє, що ми всі від Адама, і тому ми всі є братами. Біблія сказала: “Від однієї крові Бог створив усі народи”. Ми всі є братами, по крові. Хто-небудь з темношкірих може дати свою кров для білошкірого, щоб йому зробили переливання крові, чи навпаки. Білий може дати для японця, жовтошкірого, чи для індіанця, червоношкірого, чи для когось іше, чи для яфетовця, чи для кого завгодно, він може дати

свою кров, щоб то́му зробили переливання крові, бо в нас однакова кров. Колір нашої шкіри, де ми жили — це не має ніякого відношення до цього.

Та коли ми відділяємося — це коли ми виходимо з цього світу, подібно як Він вивів Ізраїля з Єгипту. Ось коли ми відділяємося від речей цього світу.

¹⁴⁵ Отож, то були народи Хама, Сима та Яфета. І якби в нас був час відслідкувати по родоводам, ви побачили б англо-саксів, звідки вони з'явилися. Отож, то були євреї. . . Самаряни, що були наполовину євреї, наполовину погани, що попередодружувалися з поганами у валаамових діяннях, з Моавом. То були самаряни. І були євреї та погани.

Отож, ми, англо-сакси, не мали жодного відношення ні до чого такого. Ми не вірили ні в якого Месію, ні у що інше. Ми не чекали на нього. Нас було введено опісля.

Ісус прийшов до Своїх, і Свої ж Його й не прийняли. І Він сказав Своїм учням: “На дорогу до поган не йдіть, але йдіть радше до загинулих овець Ізраїля”. І Він пішов тільки до загинулих овець Ізраїля. І, дивіться-но, Він проявився як Син людський, перед євреями. Вони відкинули Це.

Тепер, самаряни — наполовину євреї, наполовину погани, вони також вірили та очікували на Месію.

Ми — ні. Ми були ідолопоклонниками, з киями за спиною, вклонялися ідолам; погани.

¹⁴⁶ Але ось одного дня, Святого Івана 4, Йому потрібно було проходити повз Самарію, коли Він йшов до Єрихону. Але наблизився до околиці Самарії. І поки Він проходив там, Він присів біля криниці неподалік міста, що звалось Сихар. А криниця, якщо вам доводилося бувати там, це невеличке відкрите місце, приблизно таке ж, як отут. І там було джерело води, яким користувалися всі, куди приходили всі. І жінки приходили вранці, брали свої глечики з водою, та ставили їх собі на голову та по одному собі на стегна, та й ішли собі, йшли не хитаючися, і жодної краплі не проливалось; розмовляли між собою. Тож вони, люди приходили туди.

¹⁴⁷ І ось, це було десь об одинадцятій годині ранку. Тож Він відправив Своїх учнів до міста, купити провізії, їжі. І поки вони ходили. . .

¹⁴⁸ Туди прийшла одна жінка, про яку говорили, що вона розпутниця. Сьогодні ми назвали б її “нічним метеликом” або повією. Дуже багато в неї було чоловіків. Тож поки Ісус сидів там, ця жінка вийшла туди десь об одинадцятій ранку. Розумієте, вона не могла прийти з дівами, коли ті приходили уранці, щоб набрати води для прання; їй доводилося чекати, поки вони всі. . . Ті й ті не ходили разом, як ми спостерігаємо це зараз. Її всі знали. Отож, потім, вона вийшла, щоб набрати води, тож вона просто взялася за лебідку, та обчепила глечик гачками, та почала спускати його.

Вона почула, як Хтось каже: “Жінко, принеси Мені попити”. Отож, пам’ятайте, це Мелхиседек. Це Ісус, вчора, Син людський.

¹⁴⁹ І вона озирнулася, і вона побачила юдея. Тож вона сказала: “Пане, це неправильно — щоб юдей прохав самарянку про щонебудь. Я самарянка, тож Ти поводишся не так, як Тобі належить поводитися. Тобі не повинно прохати мене про таке. Ми не маємо жодних зносин один з одним”.

¹⁵⁰ Він сказав: “Але якби ти знала, з Ким ти розмовляєш, ти прохала б в Мене пити”.

Вона сказала: “Як же Ти дістанеш її? Криниця глибока, а Тобі й зачерпнути нічим”.

¹⁵¹ Він промовив: “Вода, що Я її даю — це Вода Життя, що струмує джерелом у Вічне Життя”.

Він провадив з нею розмову, поки Він не дізнався про стан, в якому вона перебувала. І тоді. . . Дивіться, що Він сказав до неї зараз: “Іди візьми свого чоловіка та приходьте сюди”.

А вона відказала: “В мене нема чоловіка”.

¹⁵² Він сказав: “Ти сказала правду, бо в тебе було їх п’ять, і той, з ким ти живеш зараз — не твій. Тож, в цьому, ти сказала правду”.

Дивіться, яка різниця між тією жінкою та всіма тими священиками. Вона знала про Бога більше, ніж оті всі священики разом узяті.

¹⁵³ Вона сказала: “Пане, я бачу, що Ти Пророк.”. Вона сказала: “В нас їх не було вже чотириста років. Отож, ми знаємо, що має прийти Месія. І коли Месія прийде, саме це Він і чинитиме”. То був знак Месії, бо Він був Сином людським. Сказала: “Саме це Він і чинитиме, коли Він прийде. Ти мусиш бути Його пророком”.

¹⁵⁴ Він сказав: “Я — це Він”. Ніхто інший не зміг би такого сказати.

¹⁵⁵ Вона впустила того глечика з водою, та побігла до міста, та сказала: “Ходіть-но, побачте Чоловіка, Який розповів мені все, що я робила. Хіба це не є сам Месія?”

Отож, пам’ятайте, Він обіцяв вчинити те саме наприкінці поганської раси.

В євреїв було чотири тисячі років, очікували на того Месію, чотири тисячі років навчання, що Він прийде, і що Він чинитиме, коли Він з’явиться там, і їм не вдалося побачити Його, тобто, не вдалося розпізнати це. А коли Він виявив Себе за самими ж Біблійними умовами, за якими, як Він сказав, Він виявиться, коли Він був теофанією, а потім став тілом та перебував поміж них, вони не спромоглися цього побачити та назвали Його справи ділом рук диявола.

¹⁵⁶ Отож, в нас було дві тисячі років навчання, йшли через римо-католицьку церкву, після апостолів. Потім ми пройшли через

римо-католиків, греків і так далі, далі до періоду Лютера, та Уеслі, і кого там іще, дійшли до дев'ятисот різних організацій. Протягом усіх цих періодів йшло навчання.

Тепер Він обіцяв, якраз перед тим, як настане кінець часу, що знов повториться картина Содому та Гомори — “Як було за днів Содому, так буде й коли наступить кінець часу — знову об'явиться Син людський”. [Порожнє місце на плівці.—Ред.]

“Ще недовго, і цей світ вже не побачить Мене більше; але ви побачите Мене, бо Я, — особовий займенник, Я буду з вами, навіть в вас, до завершення всього, до кінця світу. Я буду з вами”. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Ви розумієте?

¹⁵⁷ Розумієте, *самарянин* — то була, насправді, по мій проповіді минулого вечора, то була Агар, розумієте, спотворений прообраз. *Євреї* — то була Сарра, тобто, саррит. Але *поганин* — це Марія, Царське Насіння, Царське Насіння Авраама.

¹⁵⁸ Тепер, обіцяно, що за цих останніх днів, що цей самий Бог, цей самий Христос повернеться сюди та об'явиться як Син людський.

Навіщо? Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. І якби Він залишив тих євреїв непокараними і дав їм той Месіанський знак, і потім підійти до завершення поганського навчання та дозволити їм просто увійти за богослов'ям, Він був би несправедливим. Він має вчинити те саме, тому що Біблія сказала, у тринадц... Євреям 13:8 — “Він є той самий”.

І Він обіцяв у Малахії 4 та у всіх інших місцях Писання, що за останніх днів церква прийде саме до такого стану, в якому вона є сьогодні, і що цей світ буде у такому стані.

¹⁵⁹ Погляньте на сьогоднішній світ. Погляньте на стан Содому. Погляньте на землетруси у різних місцях і на те, що відбувається. Погляньте на церкву та на цей вавилонський безлад, що у ній. Погляньте на посланця, що посланий до неї — на Орала Робертса та Біллі Грема.

Г-р-а-г-а-м [саме так пишеться прізвище Біллі Грема англійською мовою, по літерах.—Прим. перекладача], вперше за весь час у нас з'являється посланець, чие ім'я закінчується на г-а-м, як, скажімо, Авраам. А-в-р-а-г-а-м [ім'я “Авраам” англійською] — сім літер. Г-р-а-г-а-м — шість літер. Куди його послано? До цього світу. Шість — це людське число. Людину було створено на шостий день. Але сім — це Боже число.

¹⁶⁰ Тепер, погляньте на них там у Содомі. І там їхні посланці, промовляють до них.

Але, в такому разі, де оте царське Насіння Авраама? Де їхній знак, про який Він сказав? “Як було за днів Содому”, коли Бог зійшов та проявився у людській плоті та сказав, що Сарра думала у своєму серці, в наметі в Нього за спиною, останній знак перед тим, як поганський світ буде знищено вогнем. І Церква одержує

свій останній знак, перш ніж увесь світ буде знищено, це поганське царство буде знищено вогнем та Божим гнівом. Чи вірите ви цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

¹⁶¹ Той Мелхиседек був тілом, представив Себе у вигляді людського тіла; а потім, пізніше, Він зробився плоттю. І тепер, сьогодні ввечері, Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Чи вірите ви цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

¹⁶² Хто ж є цей Мелхиседек, в такому разі, що є той самий вчора, сьогодні. . .” Ніколи не мав батька, ніколи не мав матері; в Нього ніколи не було початку днів, в Нього ніколи не було закінчення життя”. І Він зустрів Авраама, і який знак Він вчинив? І потім, коли Він став тілом, Він сказав, що це повториться знову якраз перед завершенням часу. Чи вірите ви цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Я вірю цьому. [“Амінь”.]

Помолимося.

¹⁶³ Любий Боже, я вірю Писанням, що Ти сказав, що Ти є “той самий вчора, сьогодні та навіки”. І наскільки вистачає щирості в моєму серці, я знаю, Господи, що дещо має статися. Я не можу дати цьому точне визначення. Я боюся говорити що-небудь, Господи. Ти знаєш серце Свого слуги.

¹⁶⁴ І як часто бувало таке, протягом періодів, коли Ти посилав дещо, люди були неспроможні осягнути це. Людина постійно хвалить Бога за те, що Він вчинив, і каже, що за величні речі Він вчинить, але ігнорує те, що Він робить нині. Так було протягом періодів. Чому римо-католицька церква не змогла побачити у Святому Патрику Божого пророка? Чому вони вбили Жанну Д’Арк, в той час як вона була пророчицею, спалили її як відьму? Отче, це завжди було повз них. Ти ховаєш це від очей премудрих та розумних. Недивно, що Ти сказав тим священикам: “Ви прикрашаєте гроби пророків, і ви їх туди й поклали”. Після того, як ті відходили, вони бачили свою помилку. Вони завжди переслідують Тебе, Господи, у якому б вигляді Ти не приходиш.

¹⁶⁵ Я молю цього вечора, Боже, хоча б ще один раз. На завтра в нас заплановано бути. . . їдемо до Тусону. В інші частини світу, в інші міста, де ми повинні проповідувати. Але, Любий Боже, сьогодні, можливо, хтось тут уперше, хто ніколи не. . . Вони чули, як проповідувалося Слово, але вони ні разу не бачили, як Воно проявлялося.

Як я попрохав Тебе напочатку. Коли ті учні, Клеопа та його товариш, йшли з Еммаусу, йшли по дорозі, і Ти вийшов з-за куща та почав з ними розмову, після воскресіння, проповідував їм. О-о, Він сказав: “Нерозумні, повільні серцем. Хіба ви не розумієте, що Христові належало перетерпіти оце все, а потім увійти у Свою славу?” Але, все одно, вони так і не розпізнали цього. Увесь день вони йшли поруч з Тобою і все одно не впізнавали Тебе. Але одного вечора. . .

Прийшов вечір, вони упрохали Тебе увійти. Коли вони увійшли до того невеличкого заїжджого двору та зачинили за собою двері, тоді Ти зробив дещо так само, як Ти робив перед Своїм розп'яттям, і вони розпізнали це, що то був воскреслий Христос. І за одну мить Ти опинився за завісами та зник. І одразу ж вони прибігли та розповіли учням: “Господь справді воскрес!”

¹⁶⁶ Отче, Боже, я вірю, що Ти є досі живий. Я знаю, що Ти є живий. І Ти так багато разів доводив це нам. Можна Ти зробиш для нас це іще раз, Господи? Якщо ми знайшли ласку в Твоїх очах, нехай це станеться ще раз. Я Твій слуга; тут присутні Твої слуги. Господи, все, що я сказав, не піднесеться ні до. . . Лише одне слово від Тебе буде значити більше, ніж те, що я сказав за ці п'ять вечорів, тобто, у цих п'яти проповідях. Це значитиме більше, всього одне слово від Тебе. Чи не промовиш Ти, Господи, щоб люди пізнали, що я сказав їм Правду? Даруй це, Боже. Я прошу це в Ім'я Ісуса, про цей один раз. Амінь.

¹⁶⁷ Отож, я не знаю вас. Деяких людей я знаю. Я знаю оцього хлопця, що сидить *отут*. Я знаю Білла Дауха, що сидить якраз *отам*. Я хочу. . . Ось Брат Блер, Родні Кокс. Там важко розгледіти як слід.

З цього боку, в цю хвилину я щось не бачу нікого, хто був би мені знайомий.

¹⁶⁸ Отож, кому з присутніх тут відомо, що я з вами незнайомий? Підніміть свої руки, ті, кому відомо, що я нічого не знаю про вас, підніміть руки, і там, і тут.

В кого з присутніх є якісь проблеми чи щось таке, і ви знаєте, що мені про це не відомо? Підніміть свої руки.

Отож, це було б цілком, геть цілком неможливо — мені дізнатися про вас що-небудь. Якщо ж дізнаюся, в такому разі це повинно буде прийти за об'явленням від Духа.

І оскільки я говорив до вас протягом усіх цих вечорів, і сьогодні, що Він не мертвий; Він тут, і обіцяв вчинити те саме. І обіцяв, що за останніх днів настане такий час, згідно Малахії 4 та згідно Святого Луки, що Він з'явиться знову у вигляді людини поміж Свого народу, та чинитиме ті самі справи, та об'явить те саме, той самий Месіанський знак. Кому з вас це відомо, ви, хто читає Біблію, кому з вас відомо, що це є Правда? Скажіть: “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Мабуть, всім, хто читає Біблію.

¹⁶⁹ Тепер, я знаю, що для людей сьогодні це чуже, але, все одно, це є Правдою. Це причина, чому вони не впізнали Ісуса з Назарету. Вони знали свої церковні віровчення, але вони не впізнали Його. Але Він прийшов саме так, як сказала Біблія; не богослов, не священик. Він прийшов як Пророк, і Свої Його не прийняли.

170 Отож, якщо Бог додержить Своє Слово, і якщо станеться так, що я... якщо станеться так, що це попаде на когось, з ким я знайомий, тоді я—я візьму когось іншого. Бачите, я хочу когонебудь, кого я не знаю. І я хочу, щоб ви молилися.

171 Тепер, дивіться, там одного разу була одна жіночка, що була слаба на якусь хворобу. Вона витратила свої гроші на лікарів; вони не змогли їй нічим допомогти. І вона сказала у своєму серці: “Якщо я зможу торкнутися одержі того Мужа, я отримаю уздоровлення”. Ви пам’ятаєте ту історію? І ось, всі інші старалися відтіснити її назад, але вона пробивалася, поки вона не торкнулася Його одержі, повернулася назад та присіла.

172 Тепер слухайте уважно. І потім, коли Він зробив це, коли вона зробила це, Ісус повернувся й сказав: “Хто торкнувся Мене?”

173 А апостол Петро дорікнув Йому. Можливо, він сказав щонебудь подібне до цього: “Господи, не говори такого. Люди подумують, що з Тобою щось негаразд. Бо коли Ти сказав їм їсти Твоє тіло та пити Твою Кров, вони вже подумали, що щось негаразд. І Ти кажеш: ‘Хто торкнувся Мене?’ Ось, увесь цей натовп торкається Тебе”.

174 Він сказав: “Так, але Я відчув, як сила вийшла з Мене”. То був зовсім інший доторк. Отож, кожному відомо, що *сила* — це “міць”. “Я ослабів; сила залишила Мене”.

І Він шукав очами по зібранню, поки Він не знайшов ту жіночку та сказав їй про її кровотечу. І вона відчула у своєму тілі, що та кровотеча зупинилася. Це так? І Він сказав: “Твоя віра спасла тебе”.

Отож, там стоїть грецьке слово *сóзо*, що означає — “спасений” остаточно, фізично чи духовно, все одно. Він — “спасений”. Він є—Він є вашим Спасителем.

175 Отож, якщо то був Він учора, і те, як Він діяв, щоб довести, що Він перебував між людьми, обіцяний Месія: і саме так Він визначив Себе та обіцянку — за допомогою Біблії, Він вчинить те саме тепер; хіба не повинен Він, хіба не повинен Він буде вчинити те саме?

176 Ти скажеш: “Чи говорив Він про уздоровлення хворих?” Так!

В Євреям, в Біблії, звідки я тільки-но читав, сказано, що “Ісус Христос зараз є нашим Первосвящеником, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей”. Кому з вас відомо, що це є правда? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Біблія так сказала. “Він тепер є Первосвящеником, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей”. В такому разі, якщо Він є тим самим Первосвящеником, яким Він був тоді, як Він діятиме тепер? Він повинен буде діяти так само, як Він діяв тоді, якщо Він є тим самим Первосвящеником. Отож, ви можете. . .

Я не є вашим Первосвящеником. Ви можете торкатися мене, і це буде так само, якби ви торкнулися вашого чоловіка, чи вашого брата, чи кого завгодно, звичайну людину.

177 Але дозвольте вашій вірі торкнутися Його, і дивіться, що станеться. Отож, якщо я Божий слуга і сказав вам Правду, Бог підтвердить, що це є Правда. І це доведе, що Ісус Христос сьогодні є живий, стоїть тут. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

Отож, майте віру, лише по одній стороні за один раз, по одній стороні. Майте віру там. Мені краще залишатися біля мікрофона тут, бо мене не буде чути.

178 Хто-небудь, просто підніміть очі до Бога та скажіть: “Боже, цей чоловік не знає мене. Він не знає про мене нічого. Я з ним зовсім незнайомий. Але дай моїй вірі торкнутися Тебе, Господи. І Ти знаєш, що зі мною, Господи. Ти знаєш про мене все. Ти знаєш, хто я, так само, як Ти знав, ким був Петро, так само, як Ти знав Натанаїла, як Ти знав, що було негаразд з тією жінкою, в якій була кровотеча. І цей чоловік каже мені, що Ти є ‘той самий вчора, сьогодні та навіки’. В такому разі, Господи, дай моїй вірі торкнутися Тебе”.

І якщо Він вчинить це та безпомилково доведе Себе тут, хто з вас повірить в Нього всім своїм серцем; якщо Він вчинить це принаймні одному, чи двом, чи трьом людям, на—на свідокство? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Благословить вас Бог.

179 Отож, Отче Боже, це є цілком непідвладне людині. Це повинно бути надприродним феноменом. Тож я молю, щоб Ти допоміг мені зараз, Господи. Я у Твоїх руках. Чини зі мною як Сам вважаєш за потрібне. В Ім’я Ісуса. Амінь.

180 Отож, не нервуйтеся. Просто в покорі, в побожності скажіть: “Господи, я служитиму Тобі. І це виявиться правдою, оце, якщо я зможу торкнутися Твоїєї одежі, тоді Ти даси відповідь через того чоловіка. Це доведе мені, що те, що він сказав, є Правдою”. Це так?

181 Хто з вас бачив коли-небудь фотографію того Світла? Вона розійшлася по всій країні, повсюди. Науковці брали її та перевіряли її, та повсюди. Отож, Він зараз знаходиться просто тут; Той Самий, що сказав про *Шлюб та розлучення*, Той Самий, що був на горі, стрясав пагорби там, Той Самий, що був тут на річці у 33-му році, такий самий вчора, сьогодні та навіки. Він є такий самий.

182 Отож, є одна жіночка, і вона зараз розпізнає, що дещо сталося. Те Світло висить просто над нею. Вона сидить просто *отут*, у зеленому светрі чи в чомусь такому. Я не знаю цієї жінки. Я думаю, ми з нею незнайомі. Це так. Чи вірите ви, що Бог... У вас—у вас є якась потреба, і ви вірите, що Бог може об’явити мені, що у вас за хвороба? І якщо Він об’явить, тоді ви пізнаєте, що це має бути надприродна сила, бо я не знаю вас. І це повинно прийти через надприродне.

Залежить від того, чим, на вашу думку, це є. Ви можете стати на сторону священників, сказати, що це “від диявола”, або ви

можете стати на сторону віруючого та сказати, що це “від Бога”. Яке визначення ви, своєю вірою, цьому дасте, звідти й прийде ваша нагорода.

183 Якщо Бог об’явить мені вашу хворобу, чи приймете ви Його як своє—своє викуплення для тієї хвороби? Я не знаю, що то за хвороба. Але я знаю, і ви знаєте, що дещо відбувається.

184 Тепер, тепер дозвольте—но мені просто розповісти вам, як ви почуваетесь, і тоді ви знатимете; дуже тепле, ніжне, заспокоююче відчуття. Я тримаю свій погляд просто на Цьому. Це є оте Світло, бурштинове Світло висить над тією жінкою.

І ця леді страждає на хворобу шлунка. Це певний різновид наростів, немовби як, в неї в шлунку. Вона не звідси. [Сестра каже: “Правильно”.] Ні. Ви з місцевості, що знаходиться далеко звідси, чи не так? Це правильно. Ви з Вісконсину. Це так? Авжеж. Нині вас уздоровлено. Ваша віра уздоровила вас.

185 Тепер, скажіть мені, Кого торкнулася ця жіночка? Я стою за двадцять п’ять ярдів від неї. Вона торкнулася Ісуса Христа, Первосвященника. Чи вірите ви цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

186 Я дивлюся на одну жіночку, з якою в мене була розмова. Ця жіночка, я дивлюся просто на неї, бо вона з усіх сил молиться за одного чоловіка. Вона сказала мені, що був один чоловік. . . Вона нічого не сказала мені про це.

Але її ім’я міссіс Уолдроп. Вона приїжджає з Феніксу. Її було воскрешено з мертвих, і її лікар приходив з рентгенівськими знімками та показував рак у серці. Вона померла у молитовній черзі. Як давно це було, міссіс Уолдроп? Вісімнадцять років тому, і ось вона сьогодні тут, живе свідоцтво. Її лікар приїжджав на зібрання, привозив. . . Сказав: “Як ця жінка може жити?” Але ось вона тут, і жодних ознак хвороби.

187 Вона привезла декого, і вона молиться за нього. Отож, він помирає від діабету. Отож, це мені відомо. Але оскільки ви молитесь. . . Вам відомо, що я не знаю, хто він, міссіс Уолдроп.

188 Він з Міссурі, і його ім’я містер Купер. Це так. Отож, ви вірте, ви можете повертатися додому і бути цілком здоровим, добродію. Все у ваших руках, якщо ви будете вірити цьому.

189 Тут ось є одна жіночка, і вона страждає на астмовий стан, ускладнення. Вона не звідси. Вона сидить там серед людей, якраз он там. Я сподіваюся, вона осягає. . . Вона не звідси. Вона з Джорджії. Місс МакКенні. Чи вірите ви всім своїм серцем, вірите, що Бог вас уздоровить? Підніміться на ноги, якщо ви незнайомі зі мною, і це є правда. Ісус Христос уздоровляє вас. Чи вірите ви?

[Брат Брангам повертається спиною до зібрання.—Ред.]

190 Заду мене, тут є один чоловік, що сидить в мене за спиною. Він входить у контакт з Богом. І чого він хоче; в нього є дитина, і

в неї проблеми з серцем. І в тієї дитини шуми у серці, так сказав лікар. А ім'я того чоловіка містер Кокс. Підніміться, містере Кокс. "І Він сказав Саррі, що вона думала, в Нього за спиною".

[Брат Брангам далі стоїть спиною до зібрання.—Ред.]

¹⁹¹ Якраз через прохід від нього, трохи далі назад, один чоловік, він нетутешній, але приїжджає з Нью-Мексіко. Я ніколи в житті не бачив його. Я зараз дивлюся просто на нього, і він знаходиться в мене за спиною. Він з Нью-Мексіко. І в цього чоловіка є донька, за яку він турбується, і в цієї дівчинки щось негаразд з ротом. Це... В неї щось негаразд з піднебінням, у ротовій порожнині. А ім'я цього чоловіка містер Уест. Підніміться, будь ласка, добродію. Я з ним абсолютно незнайомий, але Господь Бог уздоровить його дитину.

¹⁹² Чи вірите ви всім своїм серцем? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Хто з вас вірить всім своїм серцем? ["Амінь".] Тепер, Ісус Христос, хіба Він не є той самий вчора, сьогодні та навіки? ["Амінь".] Чи приймаєте ви Його тепер як свого Спасителя? Підніміть свою руку. ["Амінь".] Чи вірите ви в Нього як у свого Зцілителя? ["Амінь".]

¹⁹³ Отут, отут ось є одна людина, скалічена чи щось таке, лежить на розкладушці.

Чи чутно вам мене через цей мікрофон? [Брат Брангам бере мікрофон, та підходить до краю платформи, та веде розмову з жінкою, що лежить на розкладушці.—Ред.] Я не знаю вас. Ви просто жінка, лежите там. Якби я міг зцілити вас, я зробив би це. Я не могу вас зцілити.

[Один чоловік починає ридати.—Ред.] Все гаразд. Це просто чоловік, який радіє. Його дитина отримала uzдоровлення.

Я вас не знаю. Ви жінка, а я чоловік. Це наша перша зустріч у житті, я думаю. Ці люди...?..що привезли вас. По правді кажучи, ви тут уперше; вас просто привезли. Ви приїхали здалека. Над вами тінь смерті. У вас рак. Це не каліцтво. Це рак. Лікарі не можуть більше нічого зробити для вас. Це правда. І ви точно помрете; ті лікарі нічого більше не можуть зробити для вас.

¹⁹⁴ Одного разу під самарійською брамою сиділо троє прокажених. І ті прокажені сказали: "Чого нам сидіти тут та чекати смерті?" Бо, всі ті хвороби, вмирали від голоду та їли дітей один одного. Вони сказали: "Якщо ми підемо до ворожого табору, до сиріян; якщо нас вб'ють, ми все одно помremo. А якщо нас залишать при житті — ми житимемо". І вони ухопилися за той шанс. І, тією вірою, вони спасли не тільки самих себе, але й усю групу.

¹⁹⁵ Отож, ви помрете, якщо лежатимете там. Але вам не треба йти до табору, як отим. Але вас запрошено до дому Отця...?...

¹⁹⁶ Ви помираєте від раку. Ви не зможете вижити без Бога. Ви не з цього міста. Ви живете не тут поблизу. Ви подолали велику відстань. Ви з Мілуокі. Це правда. Це так. Я побачив це місто. Я пізнав його. Це так.

Чи вірите ви? Чи приймете ви тепер Бога як свого зцілителя? Якщо приймете, не має значення, які ви є слабкі, як ви прикуті до ліжка, я вірю, у вашому випадку, я піднявся б в Ім'я Ісуса Христа. І взяв би ту розкладушку, та пішов би додому, та жив для слави Божої. Чи підкоритеся ви мені як Божому пророкові? В такому разі піднімайтеся, та йдіть, та будьте у повному здоров'ї. Уздоровтеся! Не бійтеся. Вставайте з розкладушки; Бог уздоровить вас. Бачите?

¹⁹⁷ Хто-небудь, підтримайте її, щоб вона могла піднятися та прийняти силу. Чи вірите ви Богові? Просто нехай в неї увіллється трохи сили; з нею все буде гаразд. Отак от, сестро. Ось вона, в Ім'я Ісуса Христа! [Зібрання радіє, а сестра стоїть на ногах.]

Піднімемося та віддамо хвалу Богові. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки! [Зібрання голосно радіє та хвалить Бога.—Ред.]

Ідіть, і Господь Ісус Христос благословить вас. [Зібрання продовжує голосно радіти та хвалити Бога.—Ред.]

ХТО Є ЦЕЙ МЕЛХИСЕДЕК? UKR65-0221E

(Who Is This Melchisedec?)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у неділю вранці 21 лютого 1965 року у середній школі Паркв'ю Джуніор в Джефферсонвіллі, штат Індіана, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2006 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org